

चर्वणा आस्वादनम् । तच्च 'स्वादः काव्यार्थसंभेदादात्मानन्दसमुद्भवः' इत्युक्तप्रकारम् ।

ननु यदि रसो न कार्यस्तत्कथं महर्षिणा 'विभावानुभावव्यभिचारिसंयोगाद्रसनिष्पत्तिः' इति लक्षणं कृतमित्युच्यते—

निष्पत्त्या चर्वणस्यास्य निष्पत्तिरुपचारतः ।

यद्यपि रसामिन्नतया चर्वणस्यापि न कार्यत्वं तथापि तस्य कादाचित्कतया उपचरितेन कार्यत्वेन कार्यत्वमुपचर्यते ।

अवाच्यत्वादिकं तस्य वक्ष्ये व्यञ्जनरूपणे ॥ २७ ॥

तस्य रसस्य । आदिशब्दादलक्ष्यत्वादि ।

ननु यदि मिलिता रत्यादयो रसास्तत्कथमस्य स्वप्रकाशत्वं कथं वाखण्डत्वमित्याह—

रत्यादिज्ञानतादात्म्यादेव यस्माद्रसो भवेत् ।

ततोऽस्य स्वप्रकाशत्वमखण्डत्वं च सिध्यति ॥ २८ ॥

यदि रत्यादिकं प्रकाशशरीरादतिरिक्तं स्यात्तदैवास्य स्वप्रकाशत्वं न

रूपादभिन्ने तस्मिन्प्रमाणम्' इति । ननु यदीति । अस्या विप्रतिपत्तेः 'तस्मात् कार्यः' इत्यनन्तरमेवोत्थापयितुमौचित्येऽपि सिद्धान्तस्य चर्वणाग्रहसाध्यत्वाच्चर्वणा-
निरूपणानन्तरमेवोत्थापनमुचितमेव । महर्षिणा भरतेन । अस्य रसस्योपचारतः
स्वाश्रयग्राह्यत्वसंबन्धेन । प्रतीयत इति शेषः । तस्य चर्वणस्य । कादाचित्क-
तया आविर्भावतिरोभाववशेन कदाचिद्भवतया । अत्रामेदे तृतीया । उपचरि-
तेन लक्षणया प्रतीतेन । कार्यत्वेन कार्यसादृश्येन हेतुना कार्यत्वं कार्यसादृश्य-
मुपचर्यते निरुक्तपरम्परासंबन्धेन प्रयुज्यते । अवाच्यत्वमनभिधेयत्वम् । व्यञ्ज-
नानिरूपणे व्यञ्जनायाः प्रामाण्यनिरूपणे पञ्चमपरिच्छेदे । अलक्ष्यत्वादीत्यादिना
तात्पर्यग्राह्यत्वपरिग्रहः । रसस्य स्वप्रकाशत्वमखण्डत्वं चोपपादयति—ननु यदीति ।
स्वप्रकाशत्वं स्वस्वरूपज्ञानविषयत्वं रत्यादीनां तदसंभवादिति भावः । अखण्डत्व-
मेकरूपत्वं परिणामवादिमते । सिद्धान्तमाह—रत्यादिरिति । अस्य रसस्य । न
तथा प्रकाशशरीरादतिरिक्तत्वम् । ननु रसस्य स्वप्रकाशचिन्मयत्वाङ्गीकारेण तद्ग्राह-
कस्य चर्वणस्यापि तद्रूपत्वमुपपन्नम् । एवं च 'निष्पत्त्या चर्वणस्यास्य निष्पत्तिरुप-

१. विभावेति । फक्किकायां 'विभावादिसंयोगात्' इति पञ्चम्या विभावादीनां हेतु-
त्वमुक्तम् । तच्च कारकत्वं ज्ञापकत्वं वा स्यादिति शङ्कोद्भावनम् ॥

१. 'तस्य-' इत्यादि '-दि' इत्यन्तं ग-पुस्तके नास्ति. २. नन्वित्याशुपोद्भातः ग-पुस्तके न दृश्यते.
३. 'यदि-' इत्यादिः '-अपेया इति च' इत्यन्तः पाठो ग-पुस्तके नास्ति.